

Neil HARBISSON & Pol LOMBARTE
HARBISSON: 1984, London (UK)
Barcelonában élnek, 2021 óta alkotnak közös projekteket.

NEIL HARBISSON katalán származású, brit születésű kiborgművész és aktivista. A koponyájába ültetett chiphez csatlakozó antenna („eyeborg”) segítségével a színvakon született művész képessé vált érzékelni az előtte lévő színeket, az infravörös és ultraibolya tartományt is beleértve, mégpedig úgy, hogy a készülék rezgésekké alakítja a fényhullámokat, amelyeket aztán a művész csontvezetés által a belső fülében hall. Továbbá, az internetkapcsolatnak köszönhetően közvetlenül a fejében tud fogadni telefonhívásokat és a számára küldött zenéket, videókat vagy képeket.

„Ez egy művészi nyilatkozat – a saját testemet és agyamat szoborként kezelem.”

Az érzékelőt nem lehet kikapcsolni, csak teljes sötétségben némul el. A kaotikus kezdetet követően, mikor is Neilnek magának kellett kitapasztalnia, hogy az egyes rezgések milyen szint jelölnek, elérkezett a visszaigazolás pillanata. Harbisson színesben tudott álmodni, vagyis a színeket nem az eszköz állította számára elő, hanem az agya. Idővel az antenna a művész érzékelésének szerves részévé vált. Éppen ezért már nem 100%-ban emberként, hanem kiborgként – egy része technológia – és transzfajtaként határozza meg magát. Ő volt az első személy, akit egy kormány hivatalosan is kiborgként ismert el.

„Nem érzem úgy, hogy technológiát használok vagy hogy azt viselek. Úgy gondolom, hogy én magam vagyok a technológia. Az antennámra nem mint egy eszközre gondolok, hanem mint egy testrészre.”

Neil alkotótársa a szintén spanyol származású POL LOMBARTE, aki NFT formájában bárkinek hozzáférést biztosít szívritmusához. A megvásárolható link lehetővé teszi, hogy tulajdonosa megváltoztassa, befolyásolja Pol szívverését azáltal, hogy rezgéseket küld a művész testének. Arról, hogy ez a művelet mennyire veszélyezteti Pol egészségét, nincsenek pontos információk, lévén hogy nem rendelkezünk még kellő tapasztalattal a technológia és az emberi test ilyen szintű egyesítéséről. A két művész kölcsönösen biztosított hozzáférést egymás testéhez: Neil a fejéhez, míg Pol a szívveréséhez.

A megnyitón látható és hallható *Sonochromatic Piano* című performansz középpontjában egy átalakított zongora áll, amely lehetővé teszi Neil számára, hogy a megfelelő billentyű lenyomásával a megfelelő színes izzót világítsa meg: minden egyes izzó, illetve a hozzá tartozó szín egy adott hanghoz van rendelve. A zongora működése ezáltal Neil antennájának logikáját követi, miközben a hangokkal további spektrumot nyitva vizsgálja a művész speciális érzékelését, a „színekké alakított hangokat”. Amikor a zongorán játszik, nemcsak a billentyűk, vagyis a zongora által kiadott hangokat hallja, hanem azzal szimultán az antennáján keresztül a színek dallamát is, amelyek így kölcsönösen visszatükrözik egymást.

Külön érdekesség, hogy Neil a főiskolán zenét tanult, és elmondása szerint koncertzongoristának készült.